

DE STER VAN NEDERLAND

1 FEBRUARI 1934

No. 3

39e JAARGANG

»Want ook Christus heeft Zichzelven niet behaagd, maar gelijk geschreven is: De smadingen dergenen, die U smaden, zijn op Mij gevallen.« - Rom. 15:3.

WORDT DE WERELD RIJP VOOR DEN ONDERGANG? Door Joseph Fielding Smith van den Raad der Twaalven

(Vervolg van bladz. 22)

Ziet hier de belofte, welke ons is gedaan, toen de Kerk zwaar beproefd en bezocht werd, de belofte namelijk, dat zij zal worden gered, „als zij niet meer zondigt”. Maar: hebben wij niet toch weer gezondigd? Het is mij onmogelijk in te zien, hoe wij zullen ontkomen. Ik heb slechts eenige weinige schriftuurplaatsen aan u voorgelezen. De Bijbel is er vol van, evenals het Boek van Mormon. Het 24ste hoofdstuk van Jesaja leert ons, dat de Heere de aarde zal reinigen, totdat zij geheel ledig zal zijn. Ik zeg ulieden: Bij de komst des Heeren zullen er minder menschen op aarde wonen dan er nu zijn. Waarom? Vanwege de plagen, het bloedvergieten, den honger, de oorlogen. En als Hij komt, zal hij een einde maken aan alle boosheid en ongerechtigheid. Dat zal dan die „groote en verschrikkelijke dag des Heeren” zijn, waarvan gesproken is, die dag, waarop de boozen als stoppelen op het veld zullen zijn, welke men zal verbranden. Aldus leeren ons de Heilige Schriften en de Heere heeft ons zoo dikwijls gewaarschuwd; wij schenken Hem evenwel weinig gehoor, zelfs zeer weinig.

„Wij staan nauwelijks aan het begin der bezoeken”

Staat u mij toe, dat ik op de profetie van President Woodruff terug kom. Hij zeide, dat de tijd komen zal, waarin wij onze

schoenen en kleederen zelf zullen moeten maken en waarin wij tot de ontdekking zullen komen, dat Utah een plaats is, waarin men eigenlijk tamelijk goed kan wonen. Met Utah bedoelde hij in ieder geval alle dalen in het Rotsgebergte, waarin zich „staken” Zions bevinden. Waarom zal dit alzoo zijn? Omdat wij wellicht zoodanig van de overige wereld zullen afgesneden zijn, dat wij slechts datgene zullen hebben, wat wij zelf vervaardigen. *Wij staan nauwelijks aan het begin der moeilijkheden en der bezoeken.* Als ik dit zeg, bedoel ik de wereld, maar ik vrees ook voor de Heiligen der Laatste Dagen. Ik zou gaarne zien, dat de Heiligen der Laatste Dagen in vrede en eendracht leefden, dat zij zich over de zegeningen des hemels zouden kunnen verheugen en dat zij zouden beschermd worden; maar de eenige manier, waarop wij deze bescherming zullen verkrijgen, wanneer de groote bezoeken zullen komen, is deze: dat wij Zijne geboden houden, doordat wij naar de stem Zijner dienstknechten hooren, die aangesteld zijn om ons te leiden en te voeren. Deze bescherming kunnen wij langs geen anderen weg verkrijgen, maar deze weg is een zekere weg.

Waarschuwing aan de leden der Kerk

Er is in de geschiedenis der Kerk nog nooit een tijd geweest, waarin zulk een geest van critiek en van opstandigheid was verbreid, als nu het geval is. Wellicht is opstandigheid iets te sterk uitgedrukt. Maar nog nooit weigerden de leden op zulk een wijze als heden de boodschap van de leiders der Kerk aan te nemen. Deze geest van opstandigheid, van verachting van autoriteit en wet is over de geheele aarde verspreid. Onze eigen natie (Amerika dus. Vert.) is een natie geworden van wetsverachters en -overtreders. Vele lieden beroemen zich erop, dat zij de wetten met de voeten treden. Zij bezitten niet de geringste achtung voor wet en autoriteit, en tot op zekere hoogte is deze geest ook de Kerk binnengeslopen. De President der Kerk is door eenige leden neergehaald. De critiek, welke ik heb te verduren gehad en die nog op mij wordt uitgeoefend, deert mij niet. Ik weet, dat ik critiek niet kan ontgaan, maar het maakt mij bedroefd, wanneer ik moet zien, hoe de leden den man neerhalen, die door God is geroepen, Zijn mondstuk te zijn en voor Hem tot dit volk op aarde te spreken. Wij behooren ten zeerste te letten op datgene, wat hij ons heeft te zeggen: want wanneer wij dit niet doen, begeven wij ons op zeer gevaarlijk terrein.

Op de Juni-Conferentie sprak President Heber J. Grant over het Woord der Wijsheid. Hij gaf uitdrukking aan zijn verwachting en overtuiging, dat de Heiligen der Laatste Dagen voor datgene wilden staan, wat recht is, zelfs wanneer geheel het overige deel der natie een anderen weg zou inslaan. In denzelfden taber-

nakel waarin wij ons heden bevinden, heeft hij zich nog niet lang geleden op dezelfde wijze geuit. Hij zeide, dat hij gaarne zou zien, dat de staat Utah zich nog als voorheen voor de grondwet der Vereenigde Staten en voor de strikte doorvoering van het alcoholverbod zou verklaren. Ik weet, dat er lieden onder ons zijn, die dezen raad niet zullen aannemen. Ik zeg u: deze personen bevinden zich op gevaarlijken grond. Wij hebben natuurlijk onzen vrijen wil en kunnen doen en laten, wat ons bevalt. Maar de volgende zinsnede uit het openingsgebed van dezen morgen heeft mij evenwel in het bijzonder te denken gegeven. De broeder zeide: „Wij danken U, dat wij een profeet hebben, die ons leidt en voert.” Er zullen nu overal in de wereld velen zijn, die eveneens zoo denken en zich verheugen in het bezit van een profeet, maar er zijn ook anderen, die zoolang meegaan als hun eigen vooropgezette en foutieve meeningen niet worden aangetast.

»Luistert naar de stem der Profeten en Apostelen”

Ik heb U veel uit de Schriften voorgelezen en uw opmerkzaamheid gevraagd voor nog eenige andere gedeelten, welke ik niet kon voorlezen. Nogmaals zou ik uw aandacht willen vestigen op de eerste Afdeeling van het boek Leer en Verbonden en wel in het bijzonder op de plaats, waar gezegd wordt, dat diegenen uit het volk zullen worden weggedaan, die niet naar de stem der profeten en apostelen willen luisteren. Gij kunt dat niet doen. Wanneer de dienstknechten des Heeren een slechten raad zouden geven; wanneer het slechte mannen waren, die U zouden raden onrecht te doen, dan zoudt gij met recht hun raad in den wind kunnen slaan; zoolang gij evenwel zegt, dat gij leden der kerk zijt en zoolang deze mannen het Woord des Heeren verkondigen en probeeren U langs goede banen te leiden, zoolang behoort gij hen te ondersteunen, niet slechts door het opsteken van de rechterhand, zooals dit heden is gebeurd, maar Uw geheele hart moet deze ondersteuning waar maken. Wanneer dit het geval niet is, zijt gij niet oprecht, en dan behoort gij uw rechterhand niet omhoog te steken.

Een golf van goddeloosheid en zonde gaat over ons land. (Amerika. Vert.) De alcoholwetten zullen worden opgeheven, maar niemand van ons behoort er zich toe te leenen, hieraan mede te helpen. Ik voor mij wensch er niets mee te doen te hebben. Waarom zeg ik nu reeds, dat zij zullen worden opgeheven? Wij lezen hier in het Boek van Mormon een zeer bedroevende geschiedenis. De profeet Alma ging naar de stad Ammonihah, om tot het volk daar te prediken, maar het wilde hem niet aanhooren. Hij verloor den moed en maakte zich gereed om naar een andere stad te gaan. Maar de Heere zond een Engel om dat te verhinderen. De Engel zeide ongeveer het volgende: „ga naar gindsche stad terug en

predik; ik heb aldaar een man erop voorbereid U op te nemen". Alma ging terug, en onderweg ontmoette hij een man tot wien hij zeide: „Wilt ge een ootmoedigen dienaar Gods iets te eten geven?" Deze man was Amulek. Hij nam Alma mee naar zijn woning, hield hem korten tijd daar, voorzag hem van voedsel en vervolgens betraden zij te zamen de stad en verkondigden het woord. Het gelukte hen, onder het meer arme gedeelte van het volk verscheidene bekeerlingen te maken, maar de rechters en schriftgeleerden maakten zich daarover toornig op hen. De hoofdlieden der stad namen de pas-bekeerden en verbrandden hen voor de oogen van Alma en Amulek. Deze laatste kon het niet aanzien en hij smeekte Alma om God aan te roepen en aan dit vreeselijk gebeuren een einde te maken. Maar Alma antwoordde hem:

„De geest houdt mij terug om mijne hand uit te strekken; want zie, de Heere neemt hen tot zich in heerlijkheid; en Hij staat toe, dat zij deze dingen doen, of dat het volk dit aan hen mag doen volgens de verhardheid hunner harten, opdat de oordeelen, welke Hij in Zijnen toorn over hen zal uitstorten, rechtvaardig mogen zijn, en het bloed der onschuldigen als een getuigenis tegen hen zal staan, ja ten laatste dage machtig tegen hen zal roepen." (Alma 14: 11.)

De maat wordt vol

Zoo zeg ik dus: het alcoholverbod zal vallen. De Heere heeft het ons gegeven; Hij wilde, dat het volk der Vereenigde staten een nuchter, sober volk zou zijn; het heeft Zijn raad en Zijn wijsheid evenwel verworpen; het wenscht deze wet niet. Het schijnt, dat de menschen recht en wet niet wenschen.

Zoo zal het dus noodig worden, dat zij de maat hunner boosheid vol maken. Zonder den terugkeer van den alcohol wordt de beker hunner verdorvenheid niet vol. Maar de leden der Kerk moeten daardoor niet wankelmoedig worden, maar standvastig voor het recht instaan. Helaas hebben eenigen van ons zich door de verkeerde beweringen en valsche voorstellingen der alcoholvrienden laten verblinden en daardoor heeft de booze geest ook hen in zijn macht kunnen krijgen. Zij zeggen, dat de toestanden na het opheffen van het gebod beter zullen worden dan zij nu zijn. Ik zeg U evenwel: zij zullen *niet* beter worden. Ik weet dit: de toestanden zijn heden ten dage door de slechtheid der menschen erg genoeg, maar na het weder toelaten van den alcohol zullen zij nog slechter worden. Ik weet, dat men nu reeds sterken drank kan hebben, wanneer men dat wenscht. Ik weet niet, waar men hem kan verkrijgen, maar ik weet, dat er menschen zijn, die ons daarover kunnen inlichten en dat menschen, die het slechte zoeken, ook steeds het slechte zullen vinden. Zij moorden en zij rooven. Wij kunnen dit niet geheel doen verdwijnen ondanks

onze wetten en hoe meer verdorven de menschheid wordt, des te meer zullen zij moorden en rooven. Zullen wij derhalve eveneens onze wetten tegen moord en roof afschaffen?

Eenmaal een beter volk

Voor den wereldoorlog waren wij (Amerika Vert.) een beter volk dan wij nu zijn. Voor den oorlog was het een groote zeldzaamheid, wanneer een vrouw rookte, ja, er waren vele jonge mannen, die niet rookten. Gedurende den wereldoorlog gelukte het aan het tabakskapitaal, de jeugd in dit opzicht ten val te brengen. Langs een omweg, via de sympathieën van het volk, over het Roode Kruis en andere vereenigingen gelukte het aan deze misdadige geldmannen, groote hoeveelheden tabak en cigaretten voor de jongens in de loopgraven te verkoopen. Want voor niets hebben zij het niet gedaan, ook al kregen de soldaten hun rookwaren kosteloos, daarop kunt U staat maken! Maar op deze wijze hebben vele jonge mannen zich het rooken tot gewoonte gemaakt.

Na den oorlog ondernamen zij een veldtocht, om de vrouwen voor het rooken te winnen en het is hun bij vele vrouwen gelukt. Ik moet helaas zeggen, ook bij eenige Mormonen-meisjes, maar naar ik hoop, slechts bij zeer weinigen. In welke groote stad der Vereenigde Staten gij ook moogt komen, het zal lijken, alsof de meeste vrouwen rooken. Juist vandaag zat ik hier in Ogden in een restaurant, waar twee jonge mannen en twee jonge meisjes aan een tafel zaten te rooken; niet slechts de jonge mannen, maar ook de meisjes. Door middel van een met volharding doorgevoerde reclame-veldtocht, door couranten en tijdschriften, door radio en kino enz. heeft het tabakskapitaal dit bereikt.

Wanneer gij heden de alcoholwetten afschaft, zal er geen enkele beperking met betrekking tot geestrijke dranken, in het bijzonder tot bier en wijn, meer bestaan. Op alle hoeken en kanten zult gij reclameplaten zien, waarop schoone vrouwspersonen afgebeeld zullen staan, op verleidelijke wijze met de bierflesch in de hand of in haar nabijheid. Uit couranten en tijdschriften zal U de bier- en wijnreclame als het ware tegenschreeuwen, gij zult er van in de radio hooren en op deze wijze dringen deze reclames uw engsten familiekring binnen, zonder dat gij het kunt verhinderen. Tegen dit misdadig optreden zijn wij om zoo te zeggen machteloos. Gij zult in betrekking tot bier en wijn hetzelfde meemaken als gij nu met de cigaret beleeft. Wanneer het voornemen van den duivel geheel gelukt, zullen uwe kinderen in een omgeving opgroeien, waar ze moeten gaan denken, dat het drinken van bier en wijn een deugd is.

Houdt vast aan het Woord der Wijsheid

Wij houden aan het Woord der Wijsheid vast. De Heere heeft ons gezegd, dat wij ons lichaam rein, zuiver en gezond

moeten houden. Het lichaam is niet slechts de woonplaats van onzen geest, maar ook van den geest Gods. Het zal ten slotte voor eeuwig onverdervelijk worden, en door gehoorzaamheid aan het Evangelie kunnen wij gelijk God worden. Derhalve verlangt Hij, dat wij ons lichaam rein zullen houden, langs het pad van waarheid en gerechtigheid zullen wandelen en alle valstrikken en gevaren uit den weg zullen gaan, welke in de wereld op ons loeren. Het bedroeft mij, Heiligen der Laatste Dagen te hooren zeggen: „Welnu, de toestanden zullen beter worden als wij de verbodswet opheffen. Wij nemen den alcohol-smokkelaars den wind uit de zeilen en de regeering krijgt meer belasting-inkomsten”. De door het alcohol-kapitaal zwaar betaalde kranten hebben het volk bedrogen. Dit verwijt kunnen ze niet ontzenuwen, ze moeten het op zich laten zitten. Onmiddellijk na de invoering van de verbodswet is de ondergraving ervan begonnen. De alcohol-vrienden hebben gewerkt, terwijl hun tegenstanders hebben geslapen en nu hebben zij het volk zoover gebracht, dat zij denken, dat de bedoelde wet een groote fout is geweest. Maar gij zult zien, dat de toestanden naderhand niet beter zullen worden. De afschaffing der verbodswetten komt er, dit kunnen wij niet verhinderen; ik zou echter zeer verheugd zijn, wanneer we tenminste Utah konden „droog” houden. (Is ondertusschen niet gebeurd! Vert.) Wat zou dat heerlijk zijn, als Utah de eenigste drooge staat zou zijn, als het ware de eenigste witte vlek op onze landkaart.

Het grootste op aarde: het Evangelie

Het Evangelie van Jezus Christus is het grootste, wat op aarde bestaat. Voor ons, die eraan gelooven, beteekent het alles, voor zoover wij er ook naar leven. Wij kunnen onszelven niet toestaan de waarheid te verwerpen, die de Heere ons heeft geopenbaard. Wanneer wij hier weder bier en wijn en alle mogelijke andere alcoholische dranken kunnen koopen, zal het mij persoonlijk niet in het minst hinderen. Deze dingen zullen mij niet schaden, evenmin als zij mij voorheen geschaad hebben, want ik heb er nog nooit in mijn leven gebruik van gemaakt en ik denk, dat ik oud genoeg ben om er ook in de toekomst weerstand aan te kunnen bieden. Ik zie ook vele mannen en vrouwen voor mij zitten, die precies hetzelfde kunnen zeggen: wanneer de alcohol weer komt, zal ik er persoonlijk niet de minste schade van ondervinden. Maar wij moeten aan onze jeugd denken. Wij moeten nu reeds voor maatregelen tot afweer zorgen en door juiste opvoeding en goeden invloed alles doen, waartoe wij menschen in staat zijn, om onze kinderen te redden. Zij zijn het, die ik wensch te beschermen, want ik ben er niet zeker van, of onze jonge menschen, wanneer zij er alleen voor staan, weerstand kunnen bieden. Daarom

moeten wij hen ter hulp komen, hen beschermen. Maar in ieder geval moeten wij ervoor waken, dat wij niet meewerken tot het verkrijgen van iets, waardoor hunne zielen zouden kunnen worden verwoest. Ik zou wel willen, dat wij op deze wijze de harten van alle Heiligen der Laatste Dagen, ja zelfs van alle menschen, zouden kunnen bereiken. Laten wij niet vergeten, dat de Heere gezegd heeft: „Wie evenwel Mijn woord getrouwelijk bewaart, zal niet in dwaling komen.” Moge de Heere ons zegenen en leiden, ik bid het in den naam van Jezus Christus. Amen.

Vertaald door V.

(Het volgende diene ter toelichting en aanvulling aan hetgeen onder „Gemeente-Muziekcomité” beschreven staat in „Gemeente-Toezicht”, blz. 17 en 18).

PLICHTEN VAN DE KERKELIJKE MUZIEK-BESTUURDERS

Het Kerkelijk Muziekcomité komt geregeld in het bezit van aanvragen om een omschrijving van de plichten en verhoudingen van den koorleider en organisten, en den president van gemeentekoren en koorleiders. Deze omschrijving is reeds eerder door het Kerkelijk Muziekcomité op verschillende tijden gegeven, maar in verband met de wisseling van koorleiders en organisten, zal een herhaling waarschijnlijk wel welkom zijn

De gemeente-koorleider en -organist zijn — onder de leiding van het gemeentepresidentschap — verantwoordelijk voor de muziek bij de avondmaalsvergadering, vastenvergadering of andere vergaderingen, waarvoor het gemeentepresidentschap direct verantwoordelijk is. Zij hebben natuurlijk geen toezicht op de muziek in de hulporganisaties, behalve dan, wanneer al de leden er belang bij hebben, dat alles wordt beheerd overeenkomstig de instructies van het Algemeen Hoofdbestuur dier hulporganisaties.

Sommige koren hebben het nuttig geoordeeld, een president of zakelijk leider aan te stellen of te verkiezen en in enkele gevallen is deze benoeming geschied door den gemeentepresident. Dit kan slechts dan bijdragen tot de goede harmonie en den vooruitgang van de koorbelangen, indien de op deze wijze aangestelde of gekozen persoon benoemd wordt met toestemming van den koorleider. Het is gemakkelijk te beseffen, hoe een eierzuchtig leider en dirigent de eenheid en samenwerking in de organisatie kunnen doen verloren gaan, als zij elkander niet begrijpen en niet in volkomen harmonie samengaan.

In ieder geval behooren de muziek-aangelegenheden van de organisatie tot het terrein van den dirigent, en de zakenleider zal alleen die zaken behandelen, die, evenals andere kwesties be-

treffende het koor, hem door den koorleider ter behandeling worden opgedragen; dan moet hij deze zaken zoodanig tot een goed einde brengen, dat het werk van den dirigent er door bevorderd wordt. Gebeurt zulks niet, dan vallen zelfs uitstekende koren uiteen door het overstelpend aantal bezigheden en bestuurszaken, die voor rekening van een al te ijverig zakenleider komen, doch welke in werkelijkheid tot het terrein van den dirigent behooren. Aan den anderen kant bestaan er vele uitstekende organisaties in koren, die door een goede samenwerking tusschen dirigent en zakenleider de belangen van het koor op uitstekende wijze bevorderen; vooral door een zuiver begrip van ieders plichten, voornamelijk wat betreft den dirigent.

Wie in het koor zal zingen, wat het koor zal zingen, hoe het koor zal zingen, is de zaak van den dirigent. Propaganda voor het winnen van leden, maatschappelijke verrichtingen, middelen ter verkrijging van fondsen voor nieuwe muziek, dit alles kan door den zakenleider worden bewerkstelligd, maar slechts dan, *wanneer de dirigent er zijn volle goedkeuring aan hecht.*

Wanneer koorleiders, presidenten of zakenleiders en koorleden de koordicipline en den vooruitgang in het oog willen houden, zal zich geen enkele gelegenheid tot misverstand voordoen. Laat allen voorwaarts gaan en het belang der leden ter harte nemen; laat ieder in den geest van vriendelijke hulpvaardigheid zijn plicht doen en anderen helpen in de vervulling van de hunne.

Improvement Era, April 1932.

Vert. door H. F. B. Weimar.

HUISBEZOEKLES VOOR FEBRUARI

(Voor de Broeders)

Des Heeren Avondmaal

Het Avondmaal des Heeren is een zeer heilige en belangrijke verordening, welke, hoe eenvoudig ze ons ook moge toeschijnen, kan bijdragen tot onze aannahme voor God, of tot onze verdoemenis.

Het werd door den Heiland ingesteld in de plaats van de Wet der offerande, welke aan Adam gegeven was en welke door zijn kinderen tot op de dagen van Christus werd nagekomen, maar welke door Zijn dood vervuld werd, daar Hij de groote offerande voor de zonden was, waarvan de offeranden, vervat in de wet, aan Adam gegeven, een gelijkenis waren.

Lees I Korinthe 11 : 27-30 en III Nephi 18 : 26-29.

Laat ons voorzichtig zijn bij hetgeen wij doen, zoodat wij ons niet blootstellen aan de straffen, welke de overtreding van die wet met zich brengt.

DE STER NEDERLANDSCH ORGAAN VAN DE LATERDAAGSCHE HEILIGEN

Redacteur: THOMAS EDGAR LYON - Assistente: JOH. A. RIET.

„INDIEN GIJ NIET EEN ZIJT”

Door Pres. Jos. F. Merrill

„Indien gij niet één zijt, gij zijt de Mijnen niet”, zegt de Heere in een openbaring, op 2 Januari 1831 aan den profeet Joseph Smith gegeven. In deze zelfde openbaring zeide de Heere ook: „En laat een iegelijk zijnen broeder achten gelijk zichzelf, en deugd en heiligheid voor Mij beoefenen.” In deze woorden wordt de juiste kern gevonden van de boodschap des Heeren tot Zijn volk — eenheid en broederschap, die karaktereigenschappen, waardoor zij gekend zullen worden.

En indien wij volmaakt waren, zouden eigenschappen als jalouzie, gekibbel, foutzoeken en kwaadspreken van elkander in een elk van onze gemeenten onbekend zijn. En gelukkig zijn zulke toestanden in de gemeenten niet zeer algemeen. Maar zouden ze wel behoeven te bestaan, indien al de woorden des Heeren, zooals hierboven aangehaald, werden in acht genomen?

Tenzij de menschen worden gedreven door den Geest des Heeren, wijzen opmerkzaamheid en ondervinding uit, dat een ieder mensch „zijnen broeder niet als zichzelf acht, en zij dus niet één zijn”. Daarom, tenzij zij zich bekeeren, zijn zij niet des Heeren. De Heere heeft aangaande dit punt duidelijk gesproken. De les van broederliefde en eenheid dient een der eerste te zijn, welke de kerkleden dienen te leeren.

Het is nu de methode in de Europeesche Zendingen, om de vertakkingen tot blijvende gemeenten op te bouwen. Hiervoor zijn noodig vergaderzalen, welke eigendom der Kerk zijn, met voldoende ruimte voor klassen, gezonde ontspanning enz. Dit vereischt ook plaatselijke ambtenaren(essen) voor alle organisaties in de gemeenten. Doch opdat deze aangestelden hun werk goed kunnen verrichten, behoeven zij de daadwerkelijke, onverdeelde ondersteuning der gemeenteleden. Het is natuurlijk eveneens mogelijk, den gemeentearbeid in gehuurde zalen te doen voortgaan, maar het is niet mogelijk, dit werk naar bevrediging te verrichten, hetzij in gehuurde of eigen zaal, tenzij er eenheid onder de leden is. Geen godsdienstbijeenkomst kan zonder den Geest des Heeren succesvol zijn. Dit is de grootste noodzaak van alles — dit dient niemand te vergeten.

Van een ieder lid der gemeente wordt gevraagd, om elk ander

lid lief te hebben en iedere(n) ambtenaar(es) en leeraar(es) te ondersteunen in zijn of haar ambt. Wat, indien een lid zou denken, dat hij of zij beter in staat is, het een of ander werk te verrichten dan degene, die daarvoor is aangesteld? Wat dan? Hun staat slechts één ding te doen — ondersteun dengene, die tot dit werk geroepen is. „Laat een iegelijk zijnen broeder achten gelijk zichzelf, en deugd en heiligheid voor Mij beoefenen”, zegt de Heere.

Zulk gedrag geeft de mooiste christelijke houding weer en draagt de goedkeuring des Hemels weg. Het zal ieder ambtenaar en ambtenares helpen in hun pogingen, om hun werk juist te verrichten; het zal hen in staat stellen te groeien en te ontwikkelen. En in dit verband dient niet vergeten te worden, dat geen van ons, het maakt geen verschil of hij bekwaamd of geoefend is, in eenig ambt zóó zou kunnen werken, dat er geen gelegenheid tot verbetering meer noodig was.

Derhalve dienen onze pogingen te worden aangewend, om anderen in hun respectievelijke roepingen te ondersteunen en dient ons streven te zijn, onszelven te ontwikkelen. Jezus waarschuwde ons „en wat ziet gij den splinter, die in het oog uws broeders is; maar den balk, die in uw oog is, merkt gij niet?”

Geen gemeente kan blijven bestaan onder een aanval van algemeen foutzoeken. De Heere zou Zijn Geest onttrekken en de gedachten der leden zouden in duisternis gehuld zijn. Niemand dan een afvallige kan blijven deelnemen aan gekibbel en kwaadspreken. Maar een ieder is gewaarschuwd, op zijn hoede te zijn. Satan slaapt niet. Hij is gereed, om ons op zwakke plaatsen aan te vallen. Foutzoeken en kwaadspreken is zijn meest gebruikt gereedschap. Zullen wij dan niet uit zijn macht blijven en weigeren, van zijn werktuigen gebruik te maken? Het is zijn doel, het werk des Heeren te dwarsboomen en te niet te doen. Dit probeert hij uit alle macht door degenen te verwoesten, die den naam van Christus op zich hebben genomen en in Zijn werk betrokken zijn.

Maar laat zij, die presideerende roepingen vervullen trachten, de liefde en het vertrouwen hunner medewerkers en der leden te verkrijgen. Laat zij onthouden, „dat de rechten van het Priesterschap onafscheidelijk verbonden zijn met de machten des hemels en dat de machten des hemels niet bestuurd noch aangewend kunnen worden dan alleen volgens de grondbeginselen van gerechtigheid Geen macht of invloed kan of zou krachtens het Priesterschap worden gehandhaafd, dan alleen door overreding, door lankmoedigheid, door zachtmoedigheid, ootmoedigheid en door ongeveinsde liefde”. (Leer en Verbonden Afd. 121 : 36—41).

Van ambtenaren(essen) en leden — van allen wordt vereischt, in liefde en eenheid te zamen te leven en te werken en aldus die toestanden te scheppen, welke noodig zijn voor de tegenwoordigheid van den Heiligen Geest.

GENEALOGISCHE KLASSEN

Eerste avond:

Les 3. „Vijf voorname Vaders”.

Michael (of Adam); Seth; Enoch en de stad van Zion; Noach, de Tweede Vader van het Geslacht; Sem, Verkoren zoon van Noach.

Opgaven:

1. Maak een geslachtsboom op, welke aantoon, dat Sem een afstammeling van Adam is.

2. Maak naar aanleiding van de gegevens, vervat in Genesis 10, een geslachtsboom van de afstammelingen van Noach.

Tweede avond:

Les 4. „De Zegeningen van Abraham, Izaak en Jacob”.

Des Heeren zegeningen aan Abraham (Abraham 1 : 2-4; Gen. 12 : 1-4; Gen. 15 : 1-6).

De belofte van een groot nageslacht.

De belofte, dat hem een land gegeven zou worden.

De belofte, dat door hem en zijn zaad alle natiën der aarde gezegend zouden worden. (De komst van Jezus Christus was de vervulling van deze belofte).

Vragen:

1. Hoe kunnen de zegeningen van Abraham de onze worden?

2. Waarom werd Abraham verkozen boven alle andere menschen van zijn dagen?

3. Maak een rechtstreeksche geslachtsboom van Sem tot de dertien kinderen van Jakob.

Derde avond:

Les 5. „Het zaad van Joseph”. Lees Gen. 48 en 49.

Opgaven:

1. Noteer de beloften, welke door zijn vader Jakob aan Joseph werden gemaakt.

2. Hoe kon Joseph's zaad Israelitisch zijn, toen hij Asnath huwde, die hij in Egypte ontmoette?

Vierde avond:

Les 6. „Gansch Israel werd in geslachtsregisters geteld”.

Ambten en zegeningen gebaseerd op nakomelingschap — b.v. 1 Kron. 5 : 1-2; 9 : 1; Exodus 6 : 14-25; Numeri 2; 27 : 8-11; Ezra 2 : 61-62.

Opgaven:

1. Maak een genealogische lijst van de afstammelingen van Jakob, door Joseph en Benjamin, tot David.

2. Hoever kunt u de gegevens uwer eigen voorouders naspeuren?

VOOR JONGE OOGEN

De twee echo's

Jongens, veronderstel ik, hebben altijd belangstelling in jongens — en ik geloof half en half, de meisjes ook! En daarom vertrouw ik dat mijn meisjes en jongens wel een verhaaltje van een jongen willen lezen.

Deze jongen woonde op een heuvelhelling, niet ver van een grooten vijver. En aan de overzijde van den vijver was een andere heuvel met geboomte. De jongen was daar nooit geweest, maar dikwijls tuurde hij over den vijver en was benieuwd wat daar aan de overzijde was, voornamelijk in het bosch. Jongens willen altijd graag weten wat er aan de andere zijde is, niet waar? En meisjes ook en, wat dat betreft, iedereen. Daarom keeren wij verschillende dingen om, niet waar? En daarom stak Columbus den oceaan over: hij wou weten wat er aan de andere zijde was.

Op een keer stond deze jongen op den heuvel, dichtbij zijn ouderlijk huis, over den vijver te staren, benieuwd wat er in dat bosch was. Toevallig sprak hij overluid bij zichzelf en hij dacht dat hij iemand hoorde antwoorden van den overkant af. Hij luisterde een poosje en toen hij niets hoorde riep hij: „Hallo!” En toen hoorde hij een stem van de overzijde antwoorden: „Hallo!” Die stem klonk net als zijn eigen en hij zeide bij zichzelf: „Daar is een andere jongen aan de overzijde!” Hij was nieuwsgierig wie die andere jongen was, hoe of hij er uit zag en hoe groot hij was. Toen riep hij nog eens: „Hallo!” en de jongen gaf antwoord, maar sprak geen ander woord. Hij vond het onplezierig dat die jongen hem nadeed, dat hij alleen maar herhaalde wat hij zeide en op precies denzelfden toon. Niemand wil graag nagebouwd worden, geloof ik. En daarom riep hij: „Je bent een nare jongen!” En het antwoord kwam terug, net als hij het gezegd had: „een nare jongen!” Dit maakte hem nog prikkelbaarder en hij schreeuwde: „Je bent een naprater!” En hij hoorde terstond daarop: „naprater!” Toen holde hij naar huis en vertelde zijn moeder, dat er een stoute jongen was, die aan de overzijde van den vijver woonde.

Wat denk je dat de moeder zeide? Zij lachte alleen maar en vertelde hem, het nog eens te probeeren en dezen keer den jongen vriendelijk toe te roepen om te zien of hij dan niet vriendelijk terug zou spreken. Andermaal beklom hij den heuvel en riep: „Hallo daar!” net als eerst. En terstond daarop klonk het terug:

„Hallo daar!” Toen bedacht hij wat zijn moeder hem gezegd had en hij riep: „Je bent een aardige jongen!” En hij hoorde den ander zeggen: „aardige jongen!” Dat stond hem aan. Zijn moeder had gelijk, dacht hij, toen zij hem vertelde, dat die andere jongen wel eens een aardige jongen wezen kon, als hij alleen maar vriendelijk toegesproken werd. Hij probeerde het nog eens.

Dezen keer riep hij: „Ik houd van je!” En, ja hoor, in plaats van een scherp woord van den jongen aan de andere zijde hoorde hij hem zeggen: „houd van je!”

En hij kwam tot de conclusie dat die andere jongen een soort van echo was van hemzelf, die vriendelijk terug sprak als hij vriendelijk toegesproken werd en boos terugsprak als men hem boos aansprak. Zoo is het, geloof ik, met ons allen. Die andere jongen is onze echo. Liefde wint liefde; minzaamheid kweekt minzaamheid. En iemands wereld is wat hij er zelf van maakt.

OOM BEN.

HUISBEZOEKLES VOOR FEBRUARI

(Voor de Zusters)

Zelfbeheersching

„De lankmoedige is beter dan de sterke; en die heerscht over zijnen geest dan die eene stad inneemt”. Spreuken 16:32.

„Een zacht antwoord keert de grimmigheid af; maar een smartend woord doet de toorn oprijzen”. Spreuken 15:1.

Zelfbeheersching beteekent zeer veel. Het terughouden van haastige en booze woorden; de macht om verzoeking te weerstaan, wanneer ze komt; de macht om kalm te blijven onder uitdaging of beleediging; de beheersching van booze luimen; de macht om uzelf ertoe te brengen datgene te doen, wat u dient te doen en wat in overeenstemming met een goed geweten is.

Zelfbeheersching is een zeer belangrijke eigenschap voor karakteropbouw en is zeker de moeite waard. Geluk is het tehuis, waar alle leden de kunst van zelfbedwang en zelfbestuur hebben geleerd.

Het in toom houden van de tong is goed beschouwd een van de grootste moreele prestaties. De apostel Jakobus zegt: „Indien iemand in woorden niet struikelt, die is een volmaakt man, machtig om ook het geheele lichaam in den toom te houden. Jak. 3:2.

Eenmaal verkregen zelfbeheersching zal een der belangrijkste factoren zijn in het in ieder opzicht juist uitleven van ons leven.

De grootst mogelijke steun bij zelfbeheersching is, om in het oogenblik van verzoeking Onzen Vader in den Hemel om hulp en leiding te vragen en om wijsheid. Lees Spreuken 3:13-19.

Een zeer voorname karaktereigenschap in het leven van onzen Heiland was zelfbeheersching. Dit is noodig voor alle groote geestelijke leeraars.

Boeddha zegt: „Ofschoon een man in den strijd een duizend menschen overwint, grooter overwinnaar is hij, die zichzelf overwint”.

Ter bespreking gedurende het bezoek

1. Waarom helpen gebed en voortdurend pogen iemand bij zelfbeheersching? Wat kan men nog meer doen?
2. Waarom is zelfbeheersching een der hoeksteen van goed familieleven en persoonlijk geluk? Verklaar dit.

DE GEEST VAN GOD

In een kleine Mormoonsche gemeente in den staat Utah waren er twee bureu, die ruzie hadden. Zij waren zoo boos op elkander, dat zij over niets anders konden spreken met een ieder, die het maar hooren wilde. Juffrouw Williams zeide, dat haar buurvrouw, juffrouw Moore, een van haar kuikens had doodgemaakt en daarna over de heining geworpen.

Het werd zoo erg, dat ten laatste harde woorden vielen en beiden bleven vanuit de kerk weg uit vrees, dat zij elkaar zouden ontmoeten.

Daar de bisschop zag, dat hij zich in den twist moest mengen, wilde het ooit weer goed komen, bracht hij met één van zijn raadgevers een bezoek bij juffrouw Williams. Bijna zoodra zij binnenwaren, begon zij alle ware en denkbeeldige fouten van haar buurvrouw op te sommen. Maar de bisschop liet haar niet uitspreken. Op vriendelijken toon stuitte hij den bitteren woorden-vloed en zeide: „Zuster Williams, dat behoeven wij nu niet te hooren. Kom, gaat u aan het orgel zitten en speelt u, terwijl wij een lied zingen”.

Zij zongen tezamen een lied en daarna nog een. Vervolgens knielden zij neer en baden. Toen zij opstonden, sprak de bisschop: „Zoudt u zuster Moore geen vergiffenis willen schenken, wanneer zij dat kwam vragen?” De tranen kwamen haar in de oogen en met snikken in haar stem zeide ze: „Ja, heel graag; het zou zoo prettig wezen, om weer goede vrienden te zijn”.

Daarna gingen de bisschop en de broeder naar zuster Moore. Zij kwam hen eveneens al met een storm van verontwaardiging jegens haar buur tegemoet. Weer zongen zij twee liederen en baden. En wederom waren alle bittere gevoelens vergeten en onder tranen zeide de zuster, dat zij alles wilde vergeven en het weer goed maken.

Nu bracht de bisschop ze te zamen. Binnen enkele oogenblikken lagen de zusters in elkanders armen, vroegen beiden snikkend vergiffenis, terwijl een elk voor zich bekende, dat de fout alleen bij haarzelf lag.

Ergens hoorde ik het volgende kleine voorval van een der Presidenten der Kerk. Twee mannen kwamen met hun grieven bij hem en vroegen hem, het geschil tot oplossing te brengen. Een minder wijs man zou aan elk gevraagd hebben, om zijn kant van de geschiedenis te vertellen en dan, gelijk een rechter, tusschen die twee hebben beslist. Maar de President niet. Verre van dat; hij nam een zangboek van zijn lessenaar en vroeg den broeders: „Zullen wij te zamen zingen, voordat u mij uw moeilijkheden vertelt?”

Zij vroegen zich af, waarom hij bij zoo'n gelegenheid wilde

zingen, maar toch deden zij het. Daarna vroegen zij de hulp des Heeren, teneinde hun moeilijkheden uit den weg te kunnen ruimen. Vreemd genoeg was de twist geheel vergeten en werd niet meer aangeroerd

Als oude vrienden, zooals zij vroeger waren geweest, verlieten zij gelukkig en verheugd het kantoor van den President.

Millennial Star, Januari 1934.

WIE ZAL DE BIERREKENING BETALEN?

In 1914, juist toen het land (Amerika — Vert.) van staat tot staat werd drooggelegd, was het jaarlijksch bierverbruik in de Ver. Staten dermate, dat men hiermede een put had kunnen vullen van 6 voet breed, 3 voet diep en een lengte, gelijk aan den afstand van New York naar Seattle, (Washington) aan de Stille Oceaan.

En wie hebben de rekening betaald?

De familie heeft de rekening betaald ten koste van minder gerieflijkheid, minder kleeding, minder geluk, minder respect, minder geld voor onderwijs; — dikwijls zelfs met hevige koude, vreeselijken honger en ware beestachtigheid.

De drinker heeft over het algemeen de rekening betaald, niet slechts met geld, maar met het kwijtraken van zijn werk, het vergaan van de liefde zijner familie, verlies van zijn plaats in de maatschappij.

De maatschappij heeft de rekening betaald met hospitalen en liefdadige instellingen voor den drinker en zijn familie; met ongelukken en dood als gevolg van het door drank benevelde brein.

De zwaarste lasten vallen niet op hem, die drinkt, maar op degenen, die lijden onder de drankzucht van anderen.

Laat de kinderen spreken — de kleine kinderen, de mismaakte kinderen, de kreupele kinderen, de ongelukkige kinderen, de blinde kinderen, de zwakzinnige kinderen, de buitenechtelijke kinderen, de verlaten kinderen, de geslagen kinderen, de overleden kinderen!

O, deze schare van kleine kinderen! — Laat hun geschriften op den muur der natie — ofschoon aangebracht door teere vingertjes, doch zoo machtig als de eeuwigheid — juist worden uitgelegd en gelezen: dat de afschuwelijke ontrooving aan hun lichaampje, gedachten en ziel van het wettelijk erfdeel gelegd is aan de koperen poorten van den Alcohol.

Evangeline Booth,
Commandante Leger des Heils
in de Ver. Staten.

ZENDINGSNIEUWS

Aangekomen

Het zendelingen-aantal is wederom gestegen door de aankomst van Ouderling John Matthijs C. Landwaard van Salt Lake City, Utah, op Donderdag 25 Januari j.l. Hij zal zijn werkzaamheden te Groningen aanvangen.

Verplaatst

Ouderling L. J. van Dam is van Almelo naar Haarlem overgeplaatst; Ouderling S. K. Hixson van Amsterdam naar Haarlem; Ouderling W. W. Winward van Arnhem naar Amsterdam als senior ouderling; Ouderling D. J. v. d. Werff van Amsterdam naar Almelo als gemeentepresident; Ouderling H. R. Williams van den Haag naar Groningen; Ouderling J. W. Evertsen van Groningen naar den Haag; Ouderling M. H. Walton van Apeldoorn naar Arnhem als gemeentepresident; Ouderling D. R. Curtis van Utrecht naar Apeldoorn en Ouderling K. A. Knapp van Alkmaar naar Rotterdam.

Conferentie-aankondiging

Het Amsterdamsche District opent onze serie voorjaars-conferenties en wel met het houden van een conferentie op Zaterdag 24 en Zondag 25 Februari 1934. Het voor die dagen af te werken programma hopen wij in de volgende „Ster” te kunnen bekendmaken.

Houdt U dus deze dagen disponibel, zoodat ook Uwe aanwezigheid kan medewerken tot het succes van onze eerste conferentie in dit jaar!

Reeds nu brengen we onder Uwe aandacht het grootste jaarlijksch gebeuren in de Zending, de

O.O.V.-CONFERENTIE

en wel op 7, 8, 9, 10 en 11 JUNI a.s.

INHOUD

Wordt de wereld rijp voor den ondergang?	33	Voor jonge oogen.	44
Plichten van de kerkelijke muziek-bestuurders.	39	Huisbezoekles voor Februari (Voor de Zusters)	45
Huisbezoekles voor Februari (Voor de Broeders.	40	De Geest van God	46
»Indien gij niet een zijt«	41	Wie zal de bierrekening betalen?	47
Genealogische klassen	43	Zendingsnieuws.	48
		O.O.V.-Conferentie	48

Uitgegeven door de Nederlandsche Zending, Crooswijkschesingel 16 B, Rotterdam. — Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending
Abonnementprijs per jaar: Nederland f3.—, Buitenland f4.—.
Afzonderlijke nummers 15 cent.